CAPUT XVIII.

RISHYASRINGAÈ DISCESSUS IN SILVAM.

ऋष्यशृङ्गे तु संप्राप्ते राजा ब्राव्हाणम्ब्रवीत् । ऋषेर्गक् समीपं वं निवेदय च सुव्रतं ॥ १॥ श्रागतं परमोदारमृष्यशृङ्गं द्वरासदं । ऋषये सुत्रताय वं कार्र्यपायात्मसंभवं ॥ २॥ श्रभिवायीव शिर्सा मत्कृते दिजसत्तमं । प्रसाद्य सुतार्थं मे समार्ब्यं यथात्मना ॥ ३॥ श्रुवैव राज्ञो वचनं तदा स दिजमत्तमः । जगाम तत्र यत्रासी वर्तते कार्र्यपात्मजः ॥ ४॥ प्रसाख च दिजश्रेष्ठं शिरसाभिप्रणम्य च । म्रब्रवीत् प्रिमतं वाकां राज्ञा यद्भिचोदितं ॥ ५॥ पुत्रस्ते समनुप्राप्तो यज्ञं कृत्वा मक्त्ययशाः । राज्ञो दशर्यस्येष श्रशुरस्य मङ्गात्मनः ॥ ६॥ ्रश्रुवा तु वचनं तस्य दिजस्य सुमक्तायशाः । गमने मतिमाधत्त पुत्रस्यानयने तदा ।। ७।। स कि शिष्यवृतस्तत्र प्रयातो दिजसत्तमः । संपूज्यमानो धर्मात्मा ग्रामैर्घेषिश्च सर्वशः ॥ ६॥